

Tinget havde stillet det omhandlede Forslag —, end at dette vilde blive Tilfældet, dersom Lovforslagets Bestemmelse i saa Henseende skulde blive staaende uændret. Med Hensyn til dette Spørgsmaal er det andet Tings Medlemmer ogsaa gaaet ind paa at tiltræde Landstingets Affattelse. Det er to Ændringsforslag til § 6, 4de og 5te Stykke, det her drejer sig om, og hermed staaer i Forbindelse et Ændringsforslag til § 34, som ogsaa vedtoges ved Landstingets anden Behandling og nu er tiltraadt af Folketinget, om statskontrollerede Sygeforeninger, der ledes i Forbindelse med anerkendte Sygekasser. Og ved samtlige disse Bestemmelser mener man at have gjort saa meget for de bemidlede Medlemmer, som er foreneligt med de ubemidlede Medlemmers Interesser.

I § 9 var der Uoverensstemmelse mellem de to Tings Vedtagelser med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvem der skulde vælge den Læge, der skulde tiltræde det lokale Udvalg, som skal afgøre, om et Medlem kan blive i Sygekassen og være berettiget til Tilskud fra Staten. Efter Folketingets Affattelse skulde det være en af Sygekassens egne Læger, efter Landstingets skulde det være en af den lokale Lægeforening valgt Læge. Der var den Mangel ved Folketingets Affattelse, at der ikke stod, hvem der skulde bestemme, hvilken Læge der skulde tiltræde det nævnte Udvalg i de Tilfælde, hvor en Sygekasse benyttede flere Læger. Denne Mangel var nu ikke vanskelig at afhjælpe, men der var altsaa en Mangel. Men det andet Ting har af Grunde, jeg ikke skal trætte med at nævne, ikke været tilfreds med dette Tings Affattelse, og man er nu i Fællesudvalget enedes om, at den Læge, der skal tiltræde disse lokale Udvalg, skal udpeges af Kommunalbestyrelsen.

Endelig var der Uoverensstemmelse om Statstilskuddet til Sygekasserne med Hensyn til de her i Tinget vedtagne Maksimalkakster. Der er man gaaet ind paa at indstille, at disse Maksimalkakster skal sættes lidt højere, end de blev vedtaget her i dette Ting ved Sagens anden Behandling. Det blev vedtaget her den Gang, at Maksimalkaksterne skulde sættes til 4 Kr. 40 Øre i København med Frederiksberg, 4 Kr. i Købstæderne med Marstal og 3 Kr. 60 Øre i Landdistrikterne for hvert ubemidlet nydende Medlem, som Sygekasserne havde ved Aarets Udgang. Men det blev ogsaa under Forhandlingerne betonet, at disse Takster kunde der for-

handles om. Man er nu blevet enig om at indstille, at disse Maksimalkakster skal forhøjes med 25 Øre pr. Medlem i København, 15 Øre i Provinsbyerne og 5 Øre i Landdistrikterne. Det vil naturligvis føre til en lidt større Udgift til Sygekasserne for Statskassen, end naar de Maksimalkakster, som var vedtagne her i Tinget, var blevet staaende. Men lad mig tilføje nu med det samme, at jeg tror alligevel, at det set fra Statskassens Synspunkt er heldigt, at vi faar Maksimalkakster selv af den Størrelse, som Udvalget nu gør Indstilling om. Skønt Statskassens Tilskud til Sygekasserne bliver væsentlig forhøjet, med henimod 400,000 Kr. aarlig nu paa een Gang, tror jeg alligevel ikke, at der er Grund til at nære større Ængstelse paa Statskassens Vegne for Sygekassetilskuddet efter den nye Lov, sammenlignet med Tilskuddet efter den gældende Lov. Der er nemlig den Ting at tage i Betragtning, at Statstilskuddet har været i stadig Stigen ikke blot absolut set, hvad der jo var naturligt, da Medlemsantallet stadig har været voksende, men ogsaa pr. Medlem. Jeg skal til Oplysning herom nævne, at i 1903 var Statstilskuddet til Sygekasserne i København 4 Kr. 25 Øre pr. Medlem, i 1906 4 Kr. 37 Øre, i 1909 4 Kr. 53 Øre, i 1912 4 Kr. 66 Øre, og i 1914 har det nok været 4 Kr. 70 Øre, efter hvad jeg for ganske nylig har erfaret. Det vil altsaa sige, at for 1914 var Statstilskuddet for Sygekasserne i København pr. Medlem allerede større end den Maksimalkakst, der nu bliver sat for København, som jo er 4 Kr. 65 Øre. For Byernes Sygekasser har Tilskuddet pr. Medlem været i 1903 3 Kr. 52 Øre, i 1906 3 Kr. 68 Øre, i 1909 3 Kr. 71 Øre, i 1912 3 Kr. 82 Øre og i 1914 3 Kr. 89 Øre. For Øernes Landkasser var Tilskuddet pr. Medlem i 1903 2 Kr. 73 Øre, i 1906 2 Kr. 79 Øre, i 1909 2 Kr. 89 Øre, i 1912 2 Kr. 92 Øre og i 1914 2 Kr. 94 Øre. For jydsk Landkasser var Tilskuddet pr. Medlem i 1903 2 Kr. 69 Øre, i 1906 2 Kr. 67 Øre, i 1909 2 Kr. 79 Øre, i 1912 2 Kr. 85 Øre og i 1914 2 Kr. 86 Øre. Der har altsaa i Aarrækken siden 1903 været en stadig Stigning i Tilskuddet pr. Medlem, en Stigning, som har været størst i København, derefter kommer Byerne, dernæst Øernes Landkasser, og mindst har den været i de jydsk Landkasser; og der er for mig ingen Tvivl om, at denne Stigning vilde have fortsat sig, hvis den gamle Sygekasselov var blevet ved at gælde. Jeg tror derfor, at det, set fra